

عنوان مقاله:

رفتارهای شایسته معلم ها در تدریس

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق ، مدیریت ، علوم تربیتی ، روانشناسی و مدیریت برنامه ریزی آموزشی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

پرینسا جعفری - دبیر

سید فرشاد جعفری یابندی - دبیر

خلاصه مقاله:

می توان با عمل تدریس کمیت و کیفیت و سرعت یادگیری را افزایش داد و یا شرایط را برای یادگیری اموری که در شرایط معمولی امکان پذیر نیت فراهم نمود. یادگیری در همه جا و همیشه و فنی بدون تدریس صورت خواهد گرفت یا در حالی که هر تدریسی یاد داده نمی شود. نظریه های دیگری، صرفا به پدیده های یادگیری توجه دارد و همیشه معطوف به شاگرد است؛ به عبارت دیگر، نظریه های یادگیری، تبیین کننده ی چگونگی یادگیری و توصیف کننده ی شرایطی است که با حصول آن ها یادگیری صورت می گیرد و در حالی که نظریه های تدریس باید به بیان کننده، پیش بینی کننده و کنترل کننده موقعیتی باشد که در آن، رفتار معلم موجب تغییر رفتار آن؟؟ می شود. نظریه های یادگیری راه های یادگیری شاگرد را بیان می کند. در صورتی که نظریه های ما تدریس توصیف کننده روش هایی است که برای، وسیله معلم شاگرد را تحت تاثیر قرار می دهد و سبب می شود که او یاد بگیرد. نظریه های یادگیری بر اثر تحقیقات کشف شده است و توصیف کننده روابط تغییرهای مختلف یادگیری است، در حالی که نظریه های تدریس به وسیله علمای تعلیم و تربیت وضع می شود. وقتی که تدریس می کنیم، فعالیت هایی را انجام می دهیم؛ اما وقتی یاد می دهیم ما شاگردان را به انجام فعالیت هایی وادار می کنیم. اگر بخواهیم آن چه درس می دهیم یاد بدهیم، باید قادر باشیم شاگردان را درک کنیم و از آن چه در رفتار آنان اثر می گذارد آگاهی یابیم. نتیجه این که اگر فعالیتی منجر به یادگیری نشود تدریس نیست.

کلمات کلیدی:

روش های صحیح، مطالعه، پیشرفت تحصیلی، میزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1977294>

